

Portugáliai élménybeszámoló

A cserediák fogadásra szokták mondani, hogy hatalmas élmény, de ha a fogadás hatalmas élmény, akkor a kiutazás szavakkal le sem írható. Ebben a második szakaszban tényleg az volt a csodálatos, hogy tudtuk kihez megyünk, a Budapesten született barátságok újra egy helyen lehettek. Hihetetlenül jók volt a kiutazásban a családok, megismerhettük a cseréinket jobban, az ő életükbe belenézhattünk, jobban megértettük a hátterüket. Ez a bennfentesség adja az igazi izgalmat, hogy úgy nézel meg dolgokat, hogy azt a helyiek mutatják, ahogy ők élik ott az életüket, mellette ahelyi ételekkel, tömördek mennyiségű (frissen facsart!) narancslével, a helyiek kedvességével. És akkor az iskoláról még nem is beszéltem. Azt a rengeteg szeretet, időt és energiát, amit ránk áldoztak a fogadó oldalról mondhatom, hogy mindennél jobban megérte, és egy életre szóló élménnyel jöhettünk haza.

Már a program megnyitó műsorának füzetkéje olyan volt, hogy megszólalt, ahogy kinyitotta az ember. Éreztük azt, hogy nagyon nagyon vártak bennünket, szinte az egész iskola köszöntött bennünket, mindenki a maga módján. Kórusművekkel, a három ország néptáncainak bemutatójával, szuper kisfilmekkel és még amit csak el lehet képzelni. És ez csak a kezdet volt, a hét folyamán rengeteg mindent csináltunk, látogattunk meg, informálódunk és biztos, hogy mindnyájan személyesen is fejlődöttünk. Alkalmazkodásban, eme sok minden befogadásában, egy teljesen új nyelvi közeg elsajátításában. De a diákok, nekünk talán az volt mindenek fölött a legjobb. Az, hogy együtt volt a három nemzet, az hogy láttuk egymás arcait, mosolyait és mindent együtt tudunk csinálni. És bizony csináltunk is, nekem nem volt nap, hogy éjfél előtt értem volna haza. Valahova mindig vitt a lábunk, még kiültünk a folyó partra este beszélgetni, kártyázni, elmentünk még együtt vacsorázni vagy bulizni. Elmélyültek az emberi kapcsolatok, ők is jobban nyitottak felénk és a végére mindenki csak csodálatosan érezte magát. Hozzá kell tenni, hogy amit nagyon élveztünk az a szabadság volt, az, hogy kizökkentünk egy kicsit a mindennapi hajtásból.

Ami pedig borzasztóan tanulságos, hogy csak fogj három random országbeli körülbelül egy korosztálybeli fiatal és zárd össze őket egy olyan gyönyörű és napos helyen, mint Portugália vagy a hely igazándiból nem is számít. Meg fogsz lepődni a végeredményen: senki sem veszett össze senkivel, nem öltük le egymást vagy maradtunk volna inkább a sajátjainkkal. Jól éreztük magunkat, ennyi történt. Nagyon jól, sokat nevetve, viccelődve, közösen táncolva és még ki tudja mennyi mindent csináltunk abból, ami eszünkbe jutott.

És ez a tanulság nagyon fontos, az, hogy Európában béke van már két generáció óta. És ez amiatt van, mert megértettük, hogy attól még, hogy valaki magyar vagy portugál, vagy olasz, ugyanúgy éli a kis életét, mint az összes többi ember és természeténél fogva nem akar rosszat a másiknak. Ebben a cserében is elmélyült ez bennünk, hogy ugyan miért bántanám én ezeket a hihetetlenül kedves embereket? Tárt karokkal fogadtak a saját otthonukban és úgy vigyáztak rám akár a saját fiukra. Ezért fontos minden csereprogram és hiszem, hogy egyben mindenkinek részt kellene vennie. A self-learning-ről illetve a rengeteg szerzett soft skill-ről nem is beszélve, új kapcsolatok szerte a világból egy életre és ezek bizony olyan dolgok, hogy nincs az a pénz, amit ne érne meg.

Szeretném itt is megköszönni a szervező tanáraink áldozatos munkájukat, azt, hogy adtak nekünk egy ilyen csodálatos lehetőséget egy másik ország felfedezésére. Megérte minden egyes befektetett plusz órát, esetleges stresszt, mert mi rengeteget tanultunk belőle és nagyon élveztük. Kívánom, hogy a jövőben még ennél több Berzsenyisnek is lehetősége lesz majd hasonló programokon részt vennie.

Budapest, 2022 április 29.

Németh Gergő Hunor, 11.d